MATUTINALE ADMONTENSE (NONNENBREVIER)
Admont, 1180 Seite 197r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

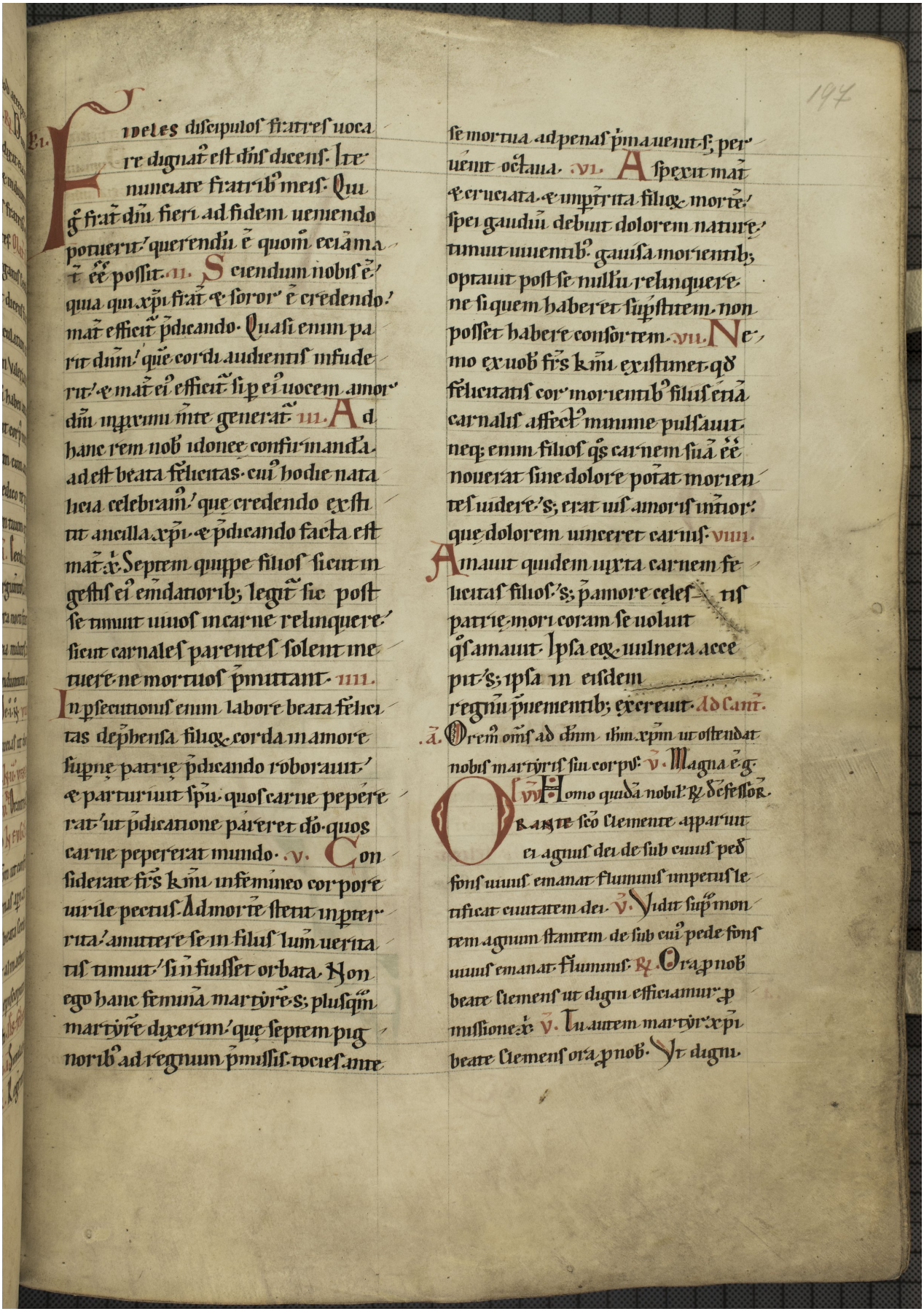

Fideles discipulos fratres uoca
re dignat' est dn̄s dicens. Ite
nunciate fratrib' meis. Qui
g' frat' dn̄i fieri ad fidem ueniendo
potuerit' querendu' ē quom' eciā ma
t' ēē possit. ii. Sciendum nobis ē'
quia qui xp̄i frat' & soror' ē credendo'
mat' efficit' p̄dicando. Quasi enim pa
rit dn̄m' quē cordi audientis infude
rit' & mat' ei' efficit' si p ei' uocem amor'
dn̄i in p̄ximi m̄te generat'. iii. Ad
hanc rem nob' idonee confirmanda
adest beata felicitas. cui' hodie nata
licia celebram' que credendo exsti
tit ancilla xp̄i. & p̄dicando facta est
mat' x̄. Septem quippe filios sicut in
gestis ei' em̄datiorib; legit' sic post
se timuit uiuos in carne relinquere'
sicut carnales parentes solent me
tuere ne mortuos p̄mittant. iiii.
In p̄secutionis enim labore beata felici
tas dep̄hensa filiorum corda in amore
sup̄ne patrie p̄dicando roborauit'
& parturiuit sp̄u. quos carne pepere
rat' ut p̄dicatione pareret d̄o. quos
carne pepererat mundo. v. Con
siderate fr̄s k̄mi in femineo corpore
uirile pectus. Ad mortē stetit in p̄ter
rita' amittere se in filiis lum̄ uerita
tis timuit' si n̄ fuisset orbata. Non
ego hanc feminā martyrē s; plusq̄m
martyrē dixerim' que septem pig
norib' ad regnum p̄missis. tocies ante
se mortua ad penas p̄ma uenit s; per
uenit octaua. vi. Aspexit mat'
& cruciata. & imp̄trita filiorum mortē'
spei gaudiū debuit dolorem nature'
timuit uiuentib' gauisa morientib;
optauit post se nullu' relinquere.
ne si quem haberet sup̄stitem non
posset habere consortem. vii. Ne
mo ex uob' fr̄s k̄mi existimet qd
felicitatis cor' morientib' filiis etiā
carnalis affect' minime pulsauit.
neq; enim filios q̄s carnem suā ēē
nouerat sine dolore potat morien
tes uidere' s; erat uis amoris int̄ior'
que dolorem uinceret carnis. viii.
Amauit quidem iuxta carnem fe
licitas filios' s; p̄ amore celes tis
patrie mori coram se uoluit
q̄s amauit. Ipsa eorum uulnera acce
pit' s; ipsa in eisdem
regnū p̄uenientib; excreuit. Ad Cant.
.ā. Oremus om̄s ad dn̄m ih̄m xp̄m ut ostendat
nobis martyris sui corpus. v. Magna ē g.
Ol. vii. Homo quidā nobil' R̄ d̄cfessor.
Orante sc̄o Clemente apparuit
ei agnus dei de sub cuius ped'
fons uiuus emanat fluminis impetus le
tificat ciuitatem dei. v. Vidit sup̄ mon
tem agnum stantem de sub cui' pede fons
uiuus emanat fluminis. R̄. Ora p nob'
beate Clemens ut digni efficiamur p
missione x̄. v. Tu autem martyr' xp̄i
beate Clemens ora p nob'. Vt digni.